

1 . Eurooppanuorten federalismi

Eurooppanuoret vaatii, että Euroopan unionia tulee tiivistää tavoitteellisesti kohti eurooppalaista liittovaltiota.

Eurooppanuoret on federalistinen järjestö, joka pyrkii toiminnallaan edistämään eurooppalaista liittovaltiokehitystä. Eurooppanuoret tunnustaa federalismin käsitteen moninaisuuden. Meille käsitteen moninaisuus on rikkaus, sillä se tekee järjestöstämme moniäänisen. Eurooppanuoria yhdistää kuitenkin yhteisesti tunnustettu federalismin peruseriaate: sitoutuminen tiiviimpään poliittiseen ja taloudelliseen integraatioon, jonka pitkän aikavälin päämääränä on luoda eurooppalainen liittovaltio.

Euroopan unioni (EU) on rauhanprojekti, joka perustettiin yhdistämään epätoivon runtelema maanosa. Ekologisen, sosiaalisen ja taloudellisen keskinäisriippuvuuden takia yhteiskuntamme keskeisimmät ongelmat vaativat enenevässä määrin ylikansallisia ratkaisuja. Eurooppanuorten mielestä EU:n tulee kehittyä yhtenäisemmäksi politiikan ja talouden saralla, sillä Euroopan valtiot ovat vahvempia yhdessä kuin erikseen.

Kestävin, tehokkain ja demokraattisin tapa järjestää eurooppalainen ylikansallinen valtiollinen yhteistyö on siirtyä kohti liittovaltiota, jossa päätöksenteon taso valikoituu käsiteltävän asian ja sen vaikutusten laajuuden mukaan, turvaten samalla jokaisen kansalaisen oikeuden vaikuttaa heitä koskeviin asioihin. Järjestelmän peruskivenä toimii sopimus Euroopan unionin toiminnasta, jossa määritellään selkeä vastuunjako valtioiden ja unionin välillä, ja jonka mukaan liittovaltion korkeimmalla oikeudella on mandaatti ratkaista vallanjakoon liittyviä kiistoja. Liittovaltio tulee rakentaa kulttuurista moninaisuutta sekä kansallisia että alueellisia erikoispiirteitä kunnioittaen.

Eurooppanuorten federalismi on kansalaislähtöistä. Liittovaltiota ei tule luoda ylhäältä alas, vaan se vaatii laajan demokraattisen tuen. Tämä edellyttää aktiivista yhteiskunnallista keskustelua, tiedon saatavuutta sekä verkostoja, jotka tuo eurooppalaisia yhteen yli rajojen. Vaikka päämäärämme on selvä, ei kysymys ole vain päämäärän saavuttamisesta, sillä myös reitti sinne ratkaisee. Tämän vuoksi Eurooppanuoret kansalaisjärjestönä edistää aktiivisesti keskustelua Euroopan unionista ja yhteisten asioiden yhteisen hoidon tärkeydestä.

2. Demokratia ja instituutiot

Eurooppanuoret vaatii EU-instituutioiden legitimitietin vahvistamista, joka voidaan toteuttaa avoimella ja demokraattisella EU-tason päätöksenteolla sekä kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia kehittämällä.

Euroopan unionin on toimittava ihmisoikeuksien ja demokratian toteuttamisen esimerkkinä. Kaikkien unionin jäsenvaltioiden tulee sitoutua kansalaistensa demokraattisten oikeuksien turvaamiseen. Euroopan unionin on taattava ihmis- ja perusoikeuksien toteutuminen kaikissa jäsenvaltioissaan. Edistääkseen rauhaa, demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamista maailmanlaajuisesti EU:n on saatava pysyvä jäsenyys YK:n ihmisoikeusneuvostossa. EU:n tulee instituutiona sitoutua Euroopan ihmisoikeussopimukseen. Eurooppanuoret vaatii kärkiehdokasmenettelyn kirjaamista Euroopan unionin perussopimuksiin.

Demokratia on perusta Euroopan unionin instituutioille ja niiden legitimitetille. Kansalaisilla on oltava hyvät mahdollisuudet vaikuttaa Euroopan unionin päätöksentekoon, jotta Euroopan unioni voidaan kokea läheisenä ja sen päätökset oikeutettuina. Tällä hetkellä kansalaisten mahdollisuus vaikuttaa instituutioihin toteutuu pääasiassa kansallisten vaalien ja europarlamenttivaalien kautta. Tämä ei kuitenkaan riitä, vaan näiden lisäksi tarvitaan monipuolisempia vaikutusmahdollisuuksia. Erityisesti nuorten roolia sekä kansallisessa päätöksenteossa, että osana Euroopan unionin päätösprosesseja tulee vahvistaa. Euroopan unionin tasolla nuorten osallisuutta tulee vahvistaa ottamalla käyttöön Euroopan unionin nuorisaloite Euroopan parlamentin vaaleissa äänioikeuden ulkopuolelle jääville nuorille.

Euroopan parlamentin asemaa on vahvistettava ja sen valtaa suhteessa Euroopan unionin neuvostoon tulee merkittävästi kasvattaa, komission demokraattista valvontaa kehittää sekä Euroopan tason kansalaisyhteiskunnan kehittymistä tukea. Euroopan parlamentin toiminta tulisi pyrkiä keskittämään yhteen kohteeseen ilmaston säästämiseksi ja kulujen hillitsemiseksi. Entistä useampia politiikan aloja tulee siirtää neuvostossa määränemmistöllä tapahtuvan päätöksenteon piiriin. Eurooppanuoret vaatii avoimuuden lisäämistä Eurooppa-neuvoston ja Euroopan unionin neuvoston päätöksenteossa. Eurooppanuoret edellyttää Suomen toimivan esimerkkinä muille jäsenvaltioille läpinäkyvien käytäntöjen omaksumisessa. Euroopan komission ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajuuksien yhdistäminen selkiyttäisi unionin institutionaalista rakennetta ja tekisi siitä helpommin hahmotettavan kansalaisten näkökulmasta.

Demokratian vahvistamiseksi tulee taata laadukas demokratiakasvatus ja EU-asioiden opetus paitsi Suomessa, myös kaikkialla Euroopassa. Opetuksen tehtävänä tulee olla sen varmistaminen,

että kaikilla on tarvittavat perustiedot ymmärtää EU-uutisointia ja mahdollisuus ottaa kantaa Euroopan unionia koskevaan yhteiskunnalliseen keskusteluun. Suomessa ammatillisessa koulutuksessa tulee tarjota lukion pakollista EU-kurssia vastaavat tiedot. Riittävän EU-tietämyksen takaamiseksi uusien opettajien koulutuksessa tulee varmistaa EU-sisältöjen tarjonta.

Demokratiaan kuuluvan kansalaiskeskustelun turvaamiseksi eurooppalaisten media-alan toimijoiden tulee tarjota kansalaisille laaja-alaista EU-uutisointia. Euroopan unionia koskevassa julkisessa keskustelussa on muistettava, että Euroopan unioni vaikuttaa ihmisten arkeen monella eri tasolla. Suomalaisen mediatalojen tulee huomioida tämä tarjoamalla riittävät resurssit EU-uutisoinnille kaikissa toimituksissa, mukaan lukien aluetoimitukset, sekä varmistaa EU-politiikasta raportoivien kirjeenvaihtajien riittävyys.

3. Ilmasto ja ympäristö

Eurooppanuoret vaatii Euroopan unionia ottamaan aseman maailman johtavana ympäristötoimijana, joka vähentää päästöjään kaikilla sektoreilla oikeudenmukaisesti ja käyttää luonnonvarojaan kestävästi.

Ympäristöongelmat, ilmastonmuutoksen aiheuttamat haasteet ja raaka-aineiden niukkuus ovat globaalisti merkittäviä kysymyksiä, jotka koskettavat nyt ja tulevaisuudessa kaikkia maailman asukkaita, ja jotka vaativat yhä konkreettisempia toimia poliittisilta yhteisöiltä. Eurooppanuoret katsoo, että Euroopan unionin tulee olla globaali suunnannäyttäjä, joka huomioi ympäristökysymykset toimintansa kaikilla osa-alueilla. EU:n tulee toteuttaa oikeudenmukaisesti suunnittelemansa kunnianhimoiset päästövähennys- ja ilmastotavoitteet sekä ympäristön laatukriteerit, jotka tähtäävät maapallon lämpötilan nousun rajoittamiseen 1,5 asteeseen verrattuna esiteolliseen aikaan. Hyväksytyt energia- ja ilmastokehys vuodelle 2030 ja siihen lisätty 55 % päästövähennystavoite on toteutettava, sekä hiilineutraaliutta tavoittelevasta komission 2050 pitkäaikaisstrategiasta sovittava.

Kestävät ympäristönkäytön periaatteet on huomioitava EU:n ulko- ja kauppapolitiikassa, minkä lisäksi EU:n on ajettava omia tieteeseen perustuvia ympäristöarvojaan sekä kansainvälisissä ympäristöneuvotteluissa että kahdensivolisessä politiikassaan. Unionin sisäisissä ympäristötoimenpiteissä on otettava huomioon sosiaalisen oikeudenmukaisuuden periaate ja pyrittävä toimiin, jotka huomioivat kansalaisten yhdenvertaisuuden. Ympäristöasioista säädettäessä tulee siirtyä kokonaan määränemistöpäätöksiin.

Euroopan unionin päästökaupan piirin kuuluvat suuriluokkainen energiantuotanto, teollisuus ja sisäinen lentäminen ovat yhdessä suurin yksittäinen ilmastopäästöjä tuottava sektori unionissa.

Päästökauppaa tulee pitää ensisijaisena välineenä päästöjen vähentämisessä sen kattamilla sektoreilla. Energiasektorilla tulee suhtautua tavoitteisiin pääsemiseen teknologianeutraalisti. Päästökauppaa on vahvistettava nykytilasta, jotta uudelleenharkitut päästöjen vähennystavoitteet saadaan toteutettua ja tämänhetkinen päästöoikeuksien ylijäämä poistettua. Päästökaupan päästökaton vuosileikkuria on kiristettävä uusien päästötavoitteiden mukaisesti. Markkinavakausvarannon sisäänsiirto-osuutta tulee pitää vähintään 24 % tasolla vielä vuoden 2023 jälkeenkin. Markkinavakausvarannosta tulee hävittää päästöoikeuksia ylijäämän poistamiseksi lyhyellä aikavälillä. Keskipitkällä aikavälillä markkinavakausvarannon sisään- ja ulossiirto-osuutta tulee myös uudistaa heijastamaan uudistettua päästöleikkuria. Joidenkin päästökaupassa toimivien teollisuusalojen hiilivuotoa päästöoikeuksien hintojen suuresta noususta johtuen on vältettävä, mikä otettava huomioon unionin kauppapolitiikkaa toteutettaessa. Teollisuus on kokonaisuutenaan tuotava asteittaisesta päästöoikeuksien ilmaisjaosta täysin huutokauppaamisen piiriin tämän vuosikymmenen aikana.

Rakennukset ovat suurin yksittäinen energian kuluttaja unionissa ja ne vastaavat jopa 36 % unionin hiilidioksidipäästöistä. Paras tapa vähentää asumisesta ja rakennuksista koituvia päästöjä on kunnostaa rakennuksia vähäpäästöisiksi ja energiatehokkaiksi. Vuosittaisten remontointien määrää on kasvatettava merkittävästi julkisen ja yksityisen rahoituksen avulla. Etenkin vähäosaisempien energiatehokkuusremontointeja on tuettava. Energiahintojen laskemiseksi jäsenmaiden on vietävä loppuun yhdentyneet energian sisämarkkinat, luopumalla kaikista esteistä energian liikkuvuuden osalta.

Liikenteen päästöt tuottavat lähes kolmanneksen kaikista EU:n kasvihuonekaasupäästöistä, mutta samalla sektorin päästövähennyspotentiali on suuri. Euroopan unioni vaatii unionilta määrätietoista politiikkaa päästövähennystavoitteiden saavuttamiseksi. Päästökaupan toimintaa lentoliikenteen päästövähennysmekanismina tulee tehostaa ja samalla unionin tulee toimia aktiivisesti tuloksellisen kansainvälisen lentoliikenteen päästöjen vähennysohjelman saavuttamiseksi. EU:n on ylläpidettävä tehokkuusvaatimuksia niin lento-, vesi-, kuin tieliikenteessä sekä tuettava uusien vähäpäästöisempien teknologioiden kehittämistä ja käyttöönottoa. Erityisesti tieliikenteen sähköistyminen vaatii komissiolta toimia yhteisten standardien, kattavien latausverkkojen ja mahdollistavien infrastruktuurien luomiseksi. Raideverkoston kehittämisellä ja sen rahoittamisella on keskeinen rooli kestävien liikennetarkaisujen luomisessa, sillä raideliikenne on paitsi ympäristöystävällinen joukkoliikenteen muoto, myös energiatehokkain vaihtoehto keskipitkän ja pitkän matkan rahdin kuljettamiseen. Siirtymä kohti ympäristöystävällistä liikennesuunnittelua vaatii kuitenkin myös laajoja paikallisia toimia ja erityisesti kaupunkien yhdyskuntasuunnittelulla on tässä merkittävä rooli. Euroopan unionin tulee tukea entistä tehokkaammin parhaiden käytäntöjen leviämistä kaupunkien välillä sekä parantaa vertailukelpoisen päästötietojen ja eri ilmastotoimenpiteiden kustannustehokkuusarviointien saatavuutta kunnille.

Maa- ja metsätaloussektori on Euroopan unionin kolmanneksi eniten ilmastopäästöjä tuottava sektori. EU:n on oltava pääasiallinen sektorin päästöjä seuraava taho ja toimittava johdonmukaisesti niiden vähentämiseksi. Maataloustuet on sidottava ilmastotoimien toteuttamiseen. Maataloutta on

ohjattava vähäpäästöisempään suuntaan siirtymällä eläinperäisen tuotannon tukemisesta asteittain kohti ekologisempien ruoan tuotantomuotojen tukemista. Maatalousmaan hiilensidontaa on parannettava koko EU:n alueella sekä kasvattamalla viljeltävän maan hiilensidontakapasiteettia että sekaviljelemällä ruokakasvien ohella hiilensidontaa lisääviä kasveja. Pientilojen yhteistoimintaa on kannustettava. Metsien hiilinieluja tulee kasvattaa koko EU:n alueella ja metsien ikärakennetta tulee monipuolistaa biodiversiteetin ja metsätalouden kunnan ylläpitämiseksi. Kalastusta on säädeltävä tutkimustietoon ja seurantaan pohjautuvien kiintiöiden avulla, ja kalatalouden vesistö päästöjä on vähennettävä.

EU:n on oltava johtava taho maailmanlaajuisessa biodiversiteetin katoamisen torjumisessa. Turvataksaan biodiversiteettinsä säilymistä, EU:n tulee luoda uusi biodiversiteettistrategia nykyisen 2020 strategian päättyessä ja osoitettava seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä riittävästi varoja sen toteuttamiseen. Maa- ja metsätalouden maankäytölle tulee ulottaa tiukempia biodiversiteetin säilyttämis- ja ylläpitovelvoitteita. Pölyttäjiä uhkaavien torjunta-aineiden käyttöä on vähennettävä. Vesistöjen kuntokartoitusta on jatkettava ja vesistöjen kunnan parantamiseksi on oltava saatavilla rahoitusta. Kaupunki- ja infrastruktuurirakentamisen maankäytön suunnitteluun on liitettävä nykyistä tiukempi velvoite suunnitella viheralueita ja jättää suunnitelmiin muokkaamatonta luontoa. EU:n tulee myös tiukentaa Natura 2000-alueidensa valvontaa ja varmistaa, ettei niiden ekosysteemien kuntoa vaaranneta.

4. Ulkopolitiikka ja turvallisuus

Eurooppaunioni vaatii, että Euroopan unionille luodaan yhteinen ja yhtenäinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka sen globaalien toimintakyvyn vahvistamiseksi.

Euroopan unionin on kyettävä toimimaan uskottavasti ja tehokkaasti kansainvälisessä poliittisessa järjestelmässä, joka määrittyy yhä enemmän suurvaltojen, erityisesti Yhdysvaltojen ja Kiinan välisen strategisen kilpailun kautta. Tämä edellyttää unionin globaalien toimintakyvyn huomattavaa vahvistamista ja yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan luomista.

Euroopan unionin tulee edistää kansainvälistä järjestelmää, joka perustuu entistä tiiviimpään monenväliseen yhteistyöhön Lissabonin sopimuksen mukaisesti. Unionin tulee aktiivisesti osallistua kansainvälisten instituutioiden toimintaan ja niiden hankkeisiin sekä pitää kiinni kansainvälisistä sitoumuksistaan. Yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa on siirryttävä määräenemmistö päätöksiin. Euroopan unionin laajentumispolitiikan on oltava määrätietoista ja vaikuttavaa, lopullisena tavoitteenaan Balkanin niemimaan valtioiden jäsenyyssopimusten loppuunsaattaminen.

Euroopan unionin tulee kyetä varmistamaan kansalaistensa turvallisuus. Tämä edellyttää

parempaa kykyä vastata muuttuviin uhkiin ja tilanteisiin sekä unionin sisä- että ulkopuolella. Tiedonvaihdon lisäämisellä jäsenvaltioiden raja-, tiedustelu-, ja poliisiviranomaisten välillä on tärkeä rooli sisäisen turvallisuuden kannalta. Euroopan unionin tulee yhtenäistää puolustuspoliittisia toimiaan ja järjestelmiään, jotta muuttuviin tilanteisiin on mahdollista reagoida nopeasti ja tehokkaasti. Euroopan unionilla tulee olla yhteinen turvallisuuspolitiikka ja yhteinen puolustus, jotka huomioivat useiden jäsenmaiden Natoon pohjautuvan turvallisuusarkkitehtuurin. Samalla on kuitenkin otettava huomioon Euroopan unionin ja Naton erilaiset turvallisuuspoliittiset intressit. Erityisesti Afrikan ja Lähi-Idän osalta Euroopan unionin tulee rohkeasti toimia omien tavoitteidensa mukaisesti. Suomen ehdoton etu on olla tiiviisti mukana eurooppalaisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kehittämisessä ja integraatiossa. EU:n tulee kehityspolitiikallaan tukea kehittyvien maiden suotuisaa poliittista, taloudellista, sosiaalista ja ekologista kehitystä, erityisesti lähinaapurustossaan. EU:n tulee käyttää mm. kauppasuhteitaan kehityspolitiikan työkaluna.

Eurooppanuoret katsoo, että EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan luomisessa tulee edetä asteittain ja määrätietoisesti. Lyhyellä tähtämellä Euroopan unionin jäsenmaiden tulee tiivistää yhteistyötään puolustushankinnoissa, Euroopan investointipankin rahoitus tulee avata yhteisten puolustushankintojen käyttöön, EU:n yhteisiä rauhanturvaoperaatioita tulee lisätä, Euroopan unionin nopean toiminnan joukkoja laajentaa ja niiden tehtäväkenttää kasvattaa, rajaturvallisuusviranomaisten välistä koordinaatiota ja siihen varattuja resursseja merkittävästi lisätä sekä jäsenmaiden sisäisestä turvallisuudesta vastaavien viranomaisten välistä yhteistyötä ja tiedonvaihtoa kehittää. Pitkällä tähtämellä Euroopan unionin tulee saada pysyvä jäsenyys YK:n turvallisuusneuvostossa. Jäsenyyden avulla EU voi voimakkaammin edistää rauhaa, demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamista maailmanlaajuisesti. Kokonaisvaltaisena tavoitteena tulee olla EU:n aseman lujittaminen ulko- ja turvallisuuspolitiikan globaalina toimijana.

Euroopan unionin tulee katsoa pidemmälle tulevaisuuteen ja ottaa ulko- ja turvallisuuspolitiikassaan huomioon myös ilmastonmuutoksen aiheuttamat turvallisuusuhat. Noudattaen omia periaatteitaan ihmisoikeuksien ja ympäristöoikeuksien toteutumisesta, EU:n on sovittava valmiuksista puuttua lähialueillaan tapahtuviin ympäristökatastrofeista johtuviin humanitäärisiin kriiseihin ja antaa suojelua hätää kärsiville. Lähialueiden humanitäärisiä oloja on seurattava aktiivisesti ja ympäristökatastrofeja ehkäiseville toimenpiteille on luotava valmiudet ja taattava riittävät resurssit. EU:n tulee myös vahvistaa yhteistä toimintakykyään nopeita toimia vaativien kriisien ratkaisemiseksi.

5. Talous

Eurooppanuoret vaatii, että Euroopan unionin yhteistä rahapolitiikkaa vahvistetaan, talouspolitiikan koordinaatiota lisätään ja EU:n omaa rahoituspohjaa vahvistetaan tarkkarajaisen verotusoikeuden kautta.

Vakaa tulevaisuus, kestävä kehitys ja Euroopan johtava rooli maailmassa ovat mahdollisia vain vakaaseen talouskasvuun ja julkisen talouden tasapainoon nojaavassa Euroopan unionissa. Tavoitteiden toteutuminen vaatii paitsi vastuullista talouspolitiikkaa jäsenmaiden tasolla, myös lisää talouspoliittista yhteistyötä EU- ja euroalueella.

Pitkän tähtäimen tavoitteena tulee olla kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden liittyminen euroon. Euroopan unionin yhteistä valuutta-aluetta tulee vahvistaa ja Euroopan keskuspankin tekemän rahapolitiikan tavoitteita laajentaa pelkämästä hintavakaudesta laajempaan euroalueen talouskasvun tukemiseen. Yhteisen valuutta-alueen luomaa riskiä epäsymmetrisistä shokeista tulee torjua laajentamalla EU:n sosiaaliturvarahastoa sekä lisäämällä Euroopan unionin mahdollisuuksia rahoittaa jäsenmaiden vastasyklisiä talouspolitiikkaa sekä rakenteellisia uudistuksia. Unionin tulee ottaa tehokkaita kaikkia jäsenmaita sitovia askelia veronkierron kitkemiseksi. Pankkiunioni on saatettava loppuun mahdollisimman pian.

Jäsenmaiden talouspoliittista koordinaatiota tulee vahvistaa yhdistämällä euroryhmän puheenjohtajan ja talouskomissaarin tehtävät. Euroopan komission talouden ja rahoituksen pääosaston toimintaedellytyksiä tulee kasvattaa ja sen toimintakenttää laajentaa. Toimien tuloksena luodaan EU:n valtiovarainministeriö ja valtiovarainministerin virka.

Euroopan unionin budjettirahoitusta tulee täydentää siirtymällä asteittain jäsenmaiden vuosittaisista jäsenmaksuista kohti Euroopan unionin verotusoikeutta. Verotusoikeus tulee säätää laajuudeltaan rajatuksi, eikä sillä saa olla merkittäviä vaikutuksia EU-kansalaisten kokonaisveroasteeseen. Verotusoikeuden on oltava kuitenkin riittävän laaja, jotta se mahdollistaa EU:n omien budjettivarojen riittävän keräämisen ja jäsenmaksuista luopumisen keskipitkällä aikavälillä.

Euroopan unionin investointirahastoja tulee merkittävästi kasvattaa ja unionin roolia innovaatio- ja aluekehityspolitiikassa laajentaa. Investointirahastojen tukea tulee suunnata nykyistä vahvemmin ilmastonmuutoksen torjunnan, uusien innovaatioiden, tieteen ja tutkimuksen sekä kestäväen kehityksen ja talouskasvun tukemiseen. Investointirahastojen ei tule myöntää rahoitusta ilmaston tai ympäristön näkökulmasta vahingollisiin hankkeisiin.

Euroopan unionin kauppapolitiikan toimintakykyä on määrätietoisesti vahvistettava, ja sen on toimittava aktiivisesti sääntöperustaisen ja kestäväen kansainvälisen kaupan puolesta. EU:n on edistettävä politiikallaan monenvälisiä kauppaneuvotteluja ja pyrittävä vahvistamaan WTO:n toimintakykyä, mutta sen on kuitenkin samalla solmittava aktiivisesti myös kahdenvälisiä kauppasopimuksia. Euroopan unionin on otettava kauppapolitiikkassaan huomioon kaupankäynnin vapauttamisen lisäksi myös kestäväen kehityksen periaatteet, aina työelämän normien kunnioittamisesta ympäristönsuojeluun. EU:n on pidättäydyttävä protektionistista

toimista ja turvauttava kaupan suojoitimiin vain silloin, kun se on ehdottoman välttämätöntä.

Yhtenäiset sisämarkkinat ovat Euroopan unionille valtava voimavara ja taloudellisen vaikutusvallan lähde. Sisämarkkinoita on entisestään syvennettävä purkamalla määrätietoisesti unionin sisäisiä kaupan esteitä kaikilla toimialoilla. Yhteinen kilpailupolitiikka ja siihen liittyvät valtioneuvostokäytännöt kuuluvat sisämarkkinoiden tärkeimpiin ominaisuuksiin, eikä EU:n tule missään tapauksessa tinkiä niiden noudattamisesta. Kilpailupolitiikkaa on myös uudistettava ja vahvistettava korkeamman taloudellisen tuottavuuden saavuttamiseksi ja kilpailukykyyn vahvistamiseksi. Euroopan unionin on kehitettävä yhtenäiset digitaaliset sisämarkkinat luomalla digitaaliselle liiketoiminnalle tarkoituksenmukainen ja toimiva sääntely-ympäristö.

6. Sosiaalinen olottuvuus

Eurooppaunioni vaatii, että EU:n on jatkettava aloitettua työtä sosiaalisen olottuvuuden kehittämisessä lanseeratun sosiaalisen pilarin puitteissa. EU:n tulee näkyvästi sitoutua arvojensa mukaiseen toimintaan kaikilla politiikan aloilla.

Työntekijöiden vapaa liikkuvuus kuuluu EU:n keskeisiin periaatteisiin ja on jokaisen kansalaisen perusoikeus. Tästä huolimatta tosiasiallinen kynnys hakea työpaikkaa, tehdä työtä, sijoittua tai tarjota palveluja missä tahansa jäsenvaltiossa on yhä liian korkea. Eurooppaunioni näkee ensisijaisen tärkeänä kansainvälisen työllistymisen proaktiivisen kehittämisen, jonka tulee olla peruslähtökohta myös palvelusektorilla.

Euroopan unionin alueella työskentelyn tulee olla tosiasiallisesti mahdollista kaikille, jotta vapaa liikkuvuus ja sisämarkkinat toimivat. Ammatillisen osaamisen vapaan liikkuvuuden haasteita ei voida ratkaista ainoastaan sääntelyä purkamalla ja yhtenäistämällä, vaan Euroopan unionin tulee omaksua ammatillisen osaamisen liikkuvuuden tueksi laaja-alainen lähestymistapa, joka ottaa huomioon verkostojen, taloudellisen aseman ja osaamisen tunnistamisen merkityksen ammatillisten osaajien liikkuvuudessa.

Jäsenmaiden välisiä palkkauksen, koulutuksen ja terveydenhuollon tasoeroja on pienennettävä. On myös tavoiteltava ekologisesti kestävä ja sosiaalisesti oikeudenmukaista talouskasvua.

Työmarkkinoiden muutos teknologisen kehityksen myötä tulee huomioida, kuten myös muutoksen vaikutukset työturvallisuuteen, työn rakenteeseen, yleiseen hyvinvointiin ja arvoihin. EU:n tulee vastata näihin haasteisiin ennakoivasti lainsäädännöllä ja toimilla, jotka mahdollistavat kansalaisille tasaisen sopeutumisen uuteen toimintaympäristöön. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että EU:n tulisi sanella kaikki työelämän pelisäännöt. Jäsenmaiden omille työmarkkinamalleille on jatkossakin annettava riittävästi toimitilaa.

Sukupuolten välisen tasa-arvon edistämisen tulee jatkossakin olla näkyvästi Euroopan unionin agendalla. EU:n on myös huomioitava kaikessa toiminnassaan sukupuolten moninaisuus. Sukupuolivaikutukset on huomioitava palkkatasa-arvon tavoittelemisen lisäksi myös kriisinhallintaan, ulkopoliikkaan, ulkomaanapuun ja kauppasopimuksiin liittyvässä päätöksenteossa.

Euroopan unionille tulee luoda yhteinen maahanmuuttopolitiikka, jonka tulee perustua johdonmukaiseen ja yhtenäiseen lähestymistapaan, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä jäsenvaltioiden väliseen solidaarisuuteen. EU:n on perustettava yhteinen turvapaikkajärjestelmä, jonka puitteissa huolehditaan turvapaikkahakemusten käsittelystä ja kansainvälistä suojelua tarvitsevien henkilöiden sijoittamisesta unionin sisällä. Euroopan unionin on luotava toimivia väyliä työperäiselle maahanmuutolle ja tarjottava enemmän mahdollisuuksia lailliseen maahantuloon.

Yhtäläisten mahdollisuuksien takaaminen on tärkeä osa tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden eteen tehtävää työtä. Jokaisella tulee taustastaan riippumatta olla oikeus yhdenvertaiseen asemaan yhteiskunnassa. Tämän on oltava johtava arvo EU:n päätöksissä läpileikkaavasti kaikilla politiikan aloilla. Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät voi puhua ihmisoikeuksien puolustamisesta, jos ne itse polkevat niitä.

7. Digitalisaatio

Eurooppaunioni vaatii, että Euroopan unioni tunnustaa digitalisaation vaikutukset kaikilla politiikan aloilla ja toimii digitalisaation mahdollistajana.

Teknologinen kehitys tuottaa hyvinvointia ja ratkaisuja yhteiskunnan ongelmiin. Samalla neljästeollinen vallankumous vaatii institutionaalista muuntautumiskykyä sekä poliittista muutosvalmiutta. Euroopan unionilla on edellytykset huolehtia toimivan ja kokonaisvaltaisen, digitalisaatiota koskevan sääntely-ympäristön luomisesta, minkä vuoksi EU:n toimintakyvyn varmistaminen on kaikilla aiheilla koskevilla sektoreilla välttämätöntä.

Kiihtyvä digitalisaatio ja automatisaatio ovat johtaneet työn murrokseen, joka luo sekä epävarmuutta että uusia mahdollisuuksia. Samalla kehittyvä globaali alustatalous tuo työmarkkinoillemme uutta, fyysisesti muualla maailmassa olevaa työvoimaa. Euroopan unionin tulee politiikkatoimiensa kautta tarjota kansalaisilleen ja yrityksilleen mahdollisimman hyvät edellytykset muutoksista hyötymiseen. EU:n on kuitenkin samalla tarkasteltava muutosten vaikutusta tulonjakoon ja eriarvoisuuteen, huolehtien tarvittaessa negatiivisten vaikutusten

kompensoinnista niistä kärsiville erilaisten rahoitusinstrumenttien avulla. Lisäksi unionin on lisättävä investointeja koulutukseen, innovaatioihin, tutkimukseen, sekä digitaalisen infrastruktuurin kehittämiseen.

Tekoälyn kehittyminen on megatrendi, jossa Euroopan unionin on pysyttävä mukana. Unionin on luotava tekoälylle ja robotisaatiolle toimiva ja eettisesti kestävä lainsäädäntö, sekä pyrkimään johtorooliin globaalien sääntöjen luomisessa. EU:n tulee lisätä merkittävästi resursseja tekoälyn tutkimukseen ja kehittämiseen.

Tällä hetkellä teknologinen kehitys tapahtuu kansallisvaltion ulottumattomissa ja useat teknologia-alan suuryritykset ovat yksittäisiä kansallisvaltioita vahvempia. Haasteeseen voi vastata vain toimintakykyinen unioni, joka kykenee tuottamaan ratkaisuja, jotka ovat sosiaalisesti oikeudenmukaisia, taloudellisesti kannattavia ja poliittisesti tehokkaita. Eurooppaunioni uskoo, että tiiviimmin integroitunut EU on digitalisaation tuomiin mahdollisuuksiin ja uhkien reagoimisen edellytys.

Eurooppaunioni uskoo kehitykseen. EU:n ei tule käyttää sääntelyä digitalisaation hillitsemiseen, vaan sen seurauksiin varautumiseen tiiviissä yhteistyössä yksityisen sektorin kanssa. Disruptiiville yrityksille on annettava mahdollisuus osallistua dialogiin päättäjien kanssa, jotta sääntely on linjassa teknologisen kehityksen kanssa. Unionin on kuitenkin varmistettava lainsäädännöllisin toimin yhteisen kilpailupolitiikan toimintakyvyn säilyminen.

Samalla digitaalista Eurooppaa on kehitettävä sosiaalisesti oikeudenmukaisella tavalla. Avainasemassa on ihmisten juridinen oikeus omaan dataansa, mikä on neuvoteltavissa ainoastaan EU-tasolla. Digioikeuksiin liittyy myös algoritmien läpinäkyvyys ja teknologiayritysten avoimuus. Lisäksi kansalaisten algoritmilukutaitoa pyritään kehittämään koko unionin tasolla.

Digioikeudet eivät ainoastaan koske ihmisten ja teknologiayritysten välistä juridiikkaa, vaan myös ihmisten perusoikeuksien turvaamista väärinkäytöksiltä. Kun teknologia mahdollistaa tehokkaan tarkkailun, tulee EU:n vaalia ihmisten oikeutta yksityisyyteen. Datan liiallista keskittymistä harvoille toimijoille on hillittävä, tarvittaessa edellyttämällä suuria datamääriä kerääviä yrityksiä jakamaan osan keräämästään datasta muiden käyttöön.

Tavoitteiden saavuttaminen vaatii holistisen ymmärryksen digitalisaation ja teknologisen kehityksen yhteiskunnallisista vaikutuksista. Digitalisaatiota tulee tarkastella poikkihallinnollisesti, sillä se liittyy jokaiseen politiikka-alueeseen. EU:n tulee panostaa teknologiaan liittyvään poikkiteolliseen tutkimukseen, jotta EU voi ottaa globaalin aseman oikeudenmukaisen digitalisaation edelläkävijänä.